

Formanden: Skjøndt det ærede Medlem ikke underlagde det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) nogen uberettiget Bevæggrund til Meningsomskiftelse, var Omfanget, hvori han tillagde ham at skifte sin Mening, nemlig fra Time til Time, dog saa stort, at det vanskelig kunde tænkes uden uberettigede Bevæggrunde, og jeg finder derfor ikke Bemærkningen fuldstændig rigtig.

Albretsen: Da Tiden er saa langt fremrykket, og jeg kun bad om Ordet for en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen), vil jeg frasælde Ordet.

Corn. Petersen: Jeg er i Reglen ogsaa meget villig til ikke at forlænge Forhandlingerne, naar det er blevet saa sent som nu, men her er dog et Tilfælde, hvor jeg ikke ganske kan frasælde Ordet. Egeoverfor de to ærede Medlemmer for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) og Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) vil jeg sige, som et gammelt Ordsprog siger, at sent er bedre end aldrig. Det er vel rigtigt, ja jeg har aldrig tvivlet om, at deres oprindelige Tanke var, som dem nu er kommen frem og blev vedtagen ved 2den Behandling, og som det nu staar i Loven, men det er gaaet dem forrige Aar, som det er gaaet mig og Flere, at det er forekommet os, at der var en Modstand i Thinget mod at gaa den Vej, og at man derfor har holdt sig tilbage derfra. Det glæder mig meget, at denne Sag er kommen frem og staar, som den staar; enten den falder eller ikke, er der blevet Leilighed til fra den Side at give Vidnesbyrd for Folket om, hvad man har troet, og hvad man mener. At hele denne Sag er behandlet saaledes, at Præsterne ere ganske fattede i Klasse med andre Embedsmænd, ja, det har bedrøvet mig at høre; det er dog underligt — den Vægt, man kan lægge paa at faae den Smule Mandelige, om jeg saa maa kalde det, som der dog endnu, Gudsfelov, er ved vore kirkelige Forhold, ganske udflettet. Hvis det er saa — der er tidligere gjort opmærksom derpaa —, hvorfor have saa

de ærede Medlemmer været med til at foreslaa den anden Lov, der staar senere paa Dagsordenen, om Valg til Præster? Det beviser dog tydeligt, i den forskjelligte Raldelsesmaade, at det ikke er Et og det Samme. At indlægge et godt Ord for et frivilligt Offer kan nu næsten ikke gaa an og neppe lade sig gjøre. Man kan sagtens paavise, at der ved enkelte Leiligheder, ved Høstidsoffer, f. Ex. hvor en hel Menigheds Ungdom gaar op og offerer, foregaar Ting, som maasse nok kan kaldes forærgelige; men der foregaar saa Meget, naar det er Tale om kirkelige Ting, som giver langt større Forærgelse end dette. Men der er dog andre Offre, og man dømmes derom, hvad man vil, saa skal dette nu ogsaa siges. Mon det skulde være til Forærgelse — jeg veed godt, at det kun er i Landsbymenighederne, at det i Reglen kan finde Sted; i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne er Mængden saa talrig, at det ikke kan gaa paa den Maade —, mon det skulde være til Forærgelse, siger jeg, naar en Barnemoder gaar op til Altret efter sin Nedkomst og ved sin Kirkegang og offerer sin Skjærv, og Menigheden istemmer en Sang, som stemmer med den høitidelige Handling? Skulde det være til Forærgelse, ja, saa forstaar jeg ganske vist ikke, hvad Forærgelse er. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) talte om Offret paa sin eiendommelige Maade, men han er bleven svaret saa godt, at jeg ikke skal gjentage det, men ganske lade dette ligge. Men jeg vil dog lægge de Herrer paa Hjerte, at der er Tilfælde, hvor en kjær Præst bliver holdt tilbage fra at søge et andet Kald, netop ved frivillige Gaver fra sine Venner i Menigheden, og Andet end som frivilligt Offer og frivillige Gaver holde vi ikke paa. Vil Folkethinget være med til at forstyrre og ødelægge dette? Det synes mig ikke, at man skulde være med til, idetmindste havde jeg dog ikke ventet, at de ærede Medlemmer for Veile og Kolding (Berg og Th. Nielsen) vilde være med dertil. Jeg vil ønske og udtale det Haab, at Forslaget maa blive, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, og at dette Endringsforslag maa blive forkastet.